

[Haunstrup Clemmensen.]

Punkt 9 vedrørte offentliggørelse af regnskaber. Der foreligger som bekendt og har foreligget meget længe en betænkning vedrørende aktieselskabsloven, hvori man går ind for sådan offentliggørelse. Jeg forstår, at regeringen ikke har fremsat lovforslag herom endnu på grund af nordiske koordineringsønsker. Det har for nylig været fremme — men det har måske været en misforståelse — at der endnu ville gå adskillig tid, inden disse nordiske koordineringsbestrebelse var gennemført, og inden der derfor kunne fremsættes lovforslag. Jeg går ud fra, at dette punkt derfor heller ikke er et af dem, der står allerøverst, når det gælder hurtig aktion.

Som punkt 10 nævnte statsministeren spørgsmålet om samarbejdet på arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne på det konservative folkepartis vegne give udtryk for, at vi med stor forståelse ser på disse samarbejdsproblemer, og at vi tillægger dem afgørende betydning. Vi har den opfattelse — jeg går ud fra, at den deles af statsministeren og LO — at det ville være lykkeligt, hvis de to hovedorganisationer på arbejdsmarkedet kunne forhandle sig til rette. Vi tror, dette er værdifuldt og godt; vi tror, det er hovedorganisationerne mere end lovgivningsmagten, der skal løse disse problemer.

Af punkt 11 forstod jeg, at statsministeren ville gennemføre den nye egnsudviklingslov. Også det hilser vi naturligvis med glæde — det modsatte ville måske have været mere overraskende. Jeg forstår, at der vil blive stillet nogle yderligere midler til rådighed. Men jeg adværer statsministeren imod at tro, at disse spørgsmål kun hænger sammen med egnsudviklingen, for situationen er jo den, at alle arbejdsløshedstallene for Nordjylland er væsentligt alvorligere, end de var for et år siden, og for et år siden var der jo også en manglende industriel udvikling i Nordjylland. Derfor er der sket noget, der yderligere forværrer situationen, åbenbart af mere generel karakter.

Jeg forstår, at man som punkt 12 vil stille 5 mill. kr. mere til rådighed til forskningsarbejdet i erhvervslivet. Det synes jeg er en nyttig og en god ting. Det havde måske været endnu mere nyttigt, hvis man gennemførte skatteregler af en sådan karakter, at erhvervslivet fik bedre mulighed for

selv at investere i disse forskningsresultater, fremfor at dette fond skulle bestemme derover, men jeg forstår, at så langt næde man ikke i aktionsprogrammet.

Jeg lyttede under punkt 13, det sidste punkt, med stor interesse til regeringens handelspolitiske aktioner med Kennedy-runden; det er strengt taget ikke nyheder for folketinget, men derfor er det selvfølgelig alligevel rart at få det repeteret. Vi forstår, at statsministeren vil fortsætte sine vanskelige aktioner over for Vesttyskland vedrørende vor meget vanskeligt stillede kvægekseport. Det er en overordentlig alvorlig og vanskelig sag, og vi kan naturligvis kun hilse med glæde, hvis der tages fortsat initiativ på dette område; men jeg synes ikke, jeg kunne fornemme, desværre, at statsministeren så med alt for stor optimisme på sine forhandlingsmuligheder på dette område.

Statsministeren sluttede denne redegørelse, denne del af sin tale, med at gøre opmærksom på, at der var en snæver kontakt mellem regeringen og erhvervsorganisationerne på disse områder; jeg forstår, at der næsten daglig i den kommende tid vil være kontakt; jeg håber, det foregår i et godt og samarbejdsvenligt klima; jeg håber ikke, finansministeren på ny citerer sine ikke alt for elskværdige udtalelser om de lidt hysteriske erhvervsorganisationsledere; jeg synes, at den måde, hvorpå statsministeren udtalte sig i dag, tyder på væsentlig større forståelse, end finansministeren har givet udtryk for.

Så mange bemærkninger på indeværende tidspunkt om det, statsministeren sagde. Det må måske være mindst lige så interessant at gøre nogle enkelte bemærkninger om det, statsministeren ikke sagde — og det kan jo ikke være, fordi statsministeren ikke næde at sige det, for statsministeren har i henhold til forretningsordenen i modsætning til os andre ubegrænset taletid; derfor må det vel være af andre grunde, disse ting ikke blev besvaret.

Jeg bad til indledning meget indtrængende statsministeren om på ny over for folketinget og dermed over for befolkningen at fremhæve den meget nøje sammenhæng mellem produktionsstigninger og reelle indkomststigningsmuligheder. Jeg forstår, at statsministeren ikke følte sig foranlediget